Napsal uživatel Chichichimney
Pondělí, 01 Květen 2000 01:00

Když jsme poprvé (asi před 5 lety) soutěžili na Portě, měli jsme za sebou jen několik málo koncertů a zkušenosti s nazvučováním skoro žádné. Pamatuji si, že jsem měl tehdy hroznou trému, ruce se mi potily a hlas byl roztřesený. Okolo se procházeli členové skupin, které byly obecně považovány za favority. Tehdy soutěžily na Portách skupiny jako Auris, Náhoda, A je to, Podhoubáci, Mrakoplaš, Echolama, Ta Jana z Velké Ohrady, Lístek, Skoro a Kvokál. Dobře jsme věděli, že tyto kapely hrají sakra dobře a že dostat se do pražského finále bude spíš náhoda. Pečlivě jsme poslouchali všechny favority a doufali, že někdo z nich zahraje výjimečně špatně nebo že některá z kapel nedorazí vůbec. Po odehrání bloku písniček některé z těchto kapel jsme vždy přehodnocovali naše šance na postup. Hrozně jsem to tehdy prožíval a po našich těžkých porážkách nadával na to, že Mrakoplaš na Portu vůbec nepatří a Auris že má doma už tři Porty z Ústí nad Labem, a proto by taky už nemusel soutěžit. Když se v jednom předkole objevil i František Stralczynský se svou obnovenou Bonsají, nevěřil jsem vlastním očím. Vždyť Porta je pro mladé a neznámé, aby se ukázali, a ne pro takové hvězdy, shodli jsme se všichni v kapele. Do Ústí a do Plzně pak jezdily každý rok ty samé skupiny a to nás pěkně deptalo. Nejvíc asi ten pocit, že není šance se mezi takovými kapelami prosadit.

Asi bych toto zamyšlení nepsal, kdybych na letošním předkole Porty nevyslechl u piva rozhovor o tom, že kapely jako Kvokál nebo Načas by už neměly soutěžit, protože zabírají místo novým kapelám, které o sobě teprve chtějí dát vědět, třeba právě úspěchem na Portě. Cítil jsem, že jim rozumím a že bychom už skutečně nemuseli na Portě opruzovat. Na druhé straně další případný úspěch na takových soutěžích je pro nás stále největší reklamou pro naši skupinu i možností, jak se vecpat na nějaký ten festival a mihnout se v nějakých novinách a časopisech (bohužel). A proto budeme soutěžit i v příštích letech, a to do té doby, dokud budeme cítit, že zviditelňování se touto cestou má smysl.

Pro kapely, které letos neuspěly na letošních soutěžích, napsal Jarda Síbrt tuto básničku. Berte ji jako cenu útěchy.

Por(o)ta

Řekl jsem svojí Dorotce
že budu dělat porotce
Jenom tak čistě ze sportu
půjdu zasedat na Portu

(Přestože klání portovní
to není soutěž sportovní)

Vezmu dvě láhve do foroty

zasednu s nimi do poroty
a až budeme všichni na mol
co na tom jestli H dur - h moll

Parta kdejakejch buziků
se snaží dělat muziku
a nejsou schopni ani ladit
tak je třeba je trochu schladit

Řeknu jim nějaký ty slinty
(třeba že neladí jim kvinty)
Pak ještě ruma do kávy
"nač ty zdvojené oktávy"

A abych završil tu srandu
zmíním se třeba o glisandu

A když mě nebudou brát tady
neskončím přece bez nálady
mám ještě jednu náhradu
Jakou? No přece Zahradu.

báseň Jarda Síbrt